

[Arbejds- og Socialministeren.]

30 Timer for Ikke-Forsørgere. Nu foreslaas det, at Arbejdstiden sættes op til henholdsvis 42 Timer og 36 Timer, hvilket svarer til den Forhøjelse af Arbejdstiden fra 40 til 48 Timer ugentlig, der er foreslaaet i Beskæftigelsesloven.

Endelig kan det bemærkes, at man under Hensyn til, at denne Lovgivning nu har bestaaet i ca. 12 Aar, ikke har foreslaaet Loven tidsbegrænset.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Ændring af 30. Maj 1940 i Ulykkesforsikringsloven.*

Loven af 30. Maj 1940, der senest ved Lovanordning af 20. Marts 1945 er forlænget til 31. Marts 1946, undtager Krigsulykker fra den almindelige lovpligtige Ulykkesforsikring. En Forsikring mod Krigsulykker er ordnet ved særlig Lovgivning, nemlig Krigsulykkesforsikringsloven af 25. Juli 1940, som er ændret og optrykt som Lovbekendtgørelse af 14. December 1942.

I Krigsulykkesforsikringslovens § 14 er det bestemt, at Handelsministeren træffer Afgørelse om Ophøret af den Tilstand, under hvilken de Begivenheder, som kan begrunde Ret til Erstatning efter Loven, kan indtræffe. Saadan Bestemmelse er endnu ikke truffet, og Forudsætningen for Gyldigheden af Loven af 30. Maj 1940 er derfor stadig til Stede. Loven foreslaas derfor forlænget til 31. Marts 1947, dog saaledes, at den ved kgl. Anordning kan sættes ud af Kraft inden dette Tidspunkt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidige Ændringer af Ulykkesforsikringsloven.*

Siden 1940 har man ved en Række midlertidige Love, hvis Gyldighed har været begrænset til et enkelt Finansaar, forhøjet Dagpenge- og Invaliditetserstatningen i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Ved Lovene af 1940 og 1941 forhøjedes kun Dagpengene; fra 1942 har man ogsaa forhøjet Erstatningsbeløbene til de tilskadekomne, og i 1945 forhøjedes ogsaa Erstatningerne til efterladte.

Satserne er senest fastsat ved Lovanordning af 27. Marts 1945. Ved denne Lovanordning er Maksimum for Dagpenge forhøjet med ca. 55 pCt., fra 4 Kr. 75 Øre til 7 Kr. 40 Øre, og Maksimum for den Aarsløn, paa Grundlag af hvilken Invalidi-

tetserstatningerne fastsættes, ligeledes med 55 pCt., fra 2 100 Kr. til 3 260 Kr.

Disse Forhøjelser er beregnet paa Grundlag af Stigningen af de ufaglærte Arbejderes Løn. Siden de nævnte Satser blev fastsat, er der sket en yderligere Stigning i de ufaglærtes Lønninger, saa at der er Grundlag for en Forhøjelse af Satserne med 66 $\frac{2}{3}$ pCt. Maksimum for Dagpengeydelseerne skulde herefter udgøre 7 Kr. 95 Øre, og Maksimum for Aarslønnen 3 500 Kr. Det midlertidige Tillæg, der udbetales til de Invaliditetserstatninger, som er fastsat før 1. April 1942, og som kommer til Udbetaling som Rente, forhøjes ligeledes til 66 $\frac{2}{3}$ pCt. Tillægget til Erstatningerne til efterladte forhøjes derved, at det beregnes under Hensyntagen til det forhøjede Maksimum for Aarslønnen og i øvrigt under Hensyntagen til de ret komplicerede Bestemmelser i Ulykkesforsikringsloven om Erstatning til efterladte.

De Merudgifter, der ved Loven paaføres Ulykkesforsikringsselskaberne i Anledning af Ulykkestilfælde, indtruffet før 1. April 1946, og som de ikke har haft Mulighed for at dække ved Præmieforhøjelse, maa — som det hidtil er sket — refunderes Selskaberne af Statskassen. De samlede Udgifter herved er for Statskassens Vedkommende anslaaet til 445 000 Kr.

De i Ulykkesforsikringslovens § 75, jfr. §§ 55 og 74, fastsatte Grænser for den Aarsindtægt, der berettiger til Statstilskud til Nedsættelse af Præmierne, er ved Lov af 13. Marts 1943 og senere Lovanordninger midlertidig forhøjet fra de oprindelige ved Ulykkesforsikringsloven fastsatte Beløb af 1 800 Kr. paa Landet, 2 100 Kr. i Købstæderne og 2 400 Kr. i København og Frederiksberg til henholdsvis 2 400 Kr., 2 700 Kr. og 3 000 Kr. under Hensyn til den betydelige Prisstigning siden Beløbene oprindeligt blev fastsat i 1920. Det foreslaas at bibeholde disse Forhøjelser ogsaa for Tiden 1. April 1946—31. Marts 1947.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Videre skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderede m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.*

Ved Lov af 15. Marts 1946 er der for Tiden 1. April 1945—31. Marts 1946 foretaget en Forhøjelse af Satserne i Loven af 27. Marts 1934 om Invaliderede m. v. til værnepligtige, der efter 1. April 1934 er kommet til Skade eller har paadraget sig Sygdom ved